



جستاری بر تاثیر خانه های با ارزش قدیمی در هویت بخشی کالبدی شهرها مورد پژوهی : عمارت سالار سعید (موزه ی سنندج)

نادر زندی^{۱*}، سیروان بهرامی^۲،

۱- کارشناس ارشد معماری، سرپرست کارگروه معماری خانه هنرمندان کرد، kardo.zandi@gmail.com
۲- دکترای شهرسازی و برنامه ریزی شهری، مدرس دانشکده معماری دانشگاه آزاد واحد سنندج ، sirvana_b@yahoo.com

چکیده :

شهرنشینی ، امروزه از مهمترین موضوعات اجتماعی است که می تواند عناصر فرهنگی و کلیه ی فرآیند های ناشی از تاثیر انسان و محیط پیرامون او را دستخوش تغییر و تحول قرار دهد. شهر مفهومی مدنی دارد و ساخت مدنیت و الگوهای توسعه شهری نیازمند رجوع به منابع دینی نظریه پردازی، الهام از گذشته و پیشینه ی تاریخی و متناسب سازی آن با نیازهای پیچیده و گوناگون انسان معاصر است. عنوان " شهر اسلامی " برخاسته از یک ضرورت و نیاز استراتژیک است. ساختن شهرها ، نحوه اداره آن و تعامل انسانها با یکدیگر در منظر اسلام یک مجموعه واحد، پویا، هماهنگ و معناداری است که غایت آن رشد و تعالی انسان و پیدایش زیستگاهی با هویت است بر اساس فطرت و در خدمت شکوفایی انسانها. هویتی که در طی جریان مدرنیته در دهه های اخیر در شهرهای ایران کمرنگ شده است. موزه یا آثارخانه به مکان خاصی که در آن مجموعه ای از آثار باستانی و صنعتی و اشیاء با ارزش که نمایانگر هویت یک قوم یا ملت خاصی است، را به معرض نمایش می گذارند.

عمارت سالار سعید یکی از ساختمانهای با ارزش تاریخی در شهر سنندج است که بعد از گذشت قریب به دو قرن قدمت تاریخی با حفظ اصالت تحت عنوان موزه ی سنندج پا برجاست و یادگار دورانی است که معماری این دیار دارای هویت و معنا و مفهومی خاص بوده است. هدف اصلی این پژوهش بررسی نقش این خانه تاریخی در هویت بخشی کالبدی شهر سنندج است که اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسنادی گردآوری شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که خانه های با ارزش قدیمی از عناصر هویت بخش در شهرها هستند، که می توان آنها را با حفظ اصالت و همچنین با تکیه به پتانسیلهای آنها به عنوان یک سرمایه ی ملی در جهت جذب توریسم و افزایش درآمدها در شهرهای کهن استفاده نمود.

واژه های کلیدی: هویت ، هویت کالبدی ، شهر اسلامی ، خانه های قدیمی، شهر سنندج.